

ה'. ודאי. וכתוב ואכלת לפני ה'
אלהיך. לפיכך צריך שיהיה
שלחנו בחל ערוף ולא ערוף,
וביום שבת צריך תוספת שנוי
אחר למעלה.

שנית - נטילת ידים קדם אכילה,
מה הטעם? משום שאכילה
צריכה נקיות, כמו שמלאכי
השרת למעלה. שכן אמר רב
המנונא סבא, מהו שכתוב (תהלים
עח) לחם אבירים אכל איש -
הלחם שמלאכי השרת אוכלים.
מה יוצא מזה? אלא מה מלאכי
השרת אוכלים בקדשה ובטהרה
ובנקיות - אף ישראל פן צריכים
לאכל בקדשה ובטהרה, שכתוב
(ויקרא יא) והתקדשתם. אלו מים
ראשונים. והייתם קדשים - אלו
מים אחרונים. פי קדוש - זה שמן
טוב. אני ה' - זו ברפת המזון.

וכך אומרים. והתקדשתם, שכל
האוכל בקדשה ובטהרה
ובנקיות, נדמה למלאכי השרת
שהם קדושים. ושכתוב פי קדוש
אני ה', מלמד שצריך פונה
בברפת המזון.

וכך האוכל בלא נטילת ידים,
אכילתו טמא. והשכינה מה היא
אומרת? (משלי כג) אל תלחם את
לחם רע עין ואל תתאו
למטעמתי. מה הטעם? משום
שיש מדת פרענות בעולם, ושמו
עין הרע. וכל האוכל בלא נטילת
ידים, אותה המדה של פרענות
שורה עליו. וכל אותו המאכל
שלה הוא נקרא לחם רע עין.

שכן אמר רב המנונא סבא, שתי
מדות עומדות על שלחנו של
אדם, אחת מדת טוב, ואחת מדת
רע. כשהאדם מקדש ידיו ומברך,
מדת טוב אומרת: זהו שלחנו של
הקדוש ברוך הוא. ומניחה ידיו
על ראשו ואומרת לו: עבדי אתה,
עבדו של מקום אתה, כמו

לפני ה' אלהיך. לפיכך צריך שיהיה שלחנו
בחול ערוף ולא ערוף, וביום שבת, צריך
תוספת שינוי אחר למעליותא.

התנינא, נטילת ידים קודם אכילה. מאי טעמא.
בגין דאכילה אצטריך נקיות, כגוונא
דמלאכי השרת לעילא. דהכי אמר רב המנונא
סבא, מאי דכתיב, (תהלים עח כה) לחם אבירים אכל
איש. לחם דמלאכי השרת אוכלים.

למאי נפקא מניה. אלא מה מלאכי השרת
אוכלים בקדושה ובטהרה ובנקיות, אף
ישראל פן צריכין לאכול בקדושה ובטהרה.
דכתיב, (ויקרא יא מד) והתקדשתם, אלו מים
ראשונים. והייתם קדושים, אלו מים
אחרונים. פי קדוש, זה שמן טוב. אני ה', זו
ברפת המזון.

והכי אמרי. והתקדשתם, דכל האוכל בקדושה
ובטהרה ובנקיות, נדמה למלאכי השרת
שהם קדושים. ודכתיב, פי קדוש אני ה',
מלמד, שצריך פונה בברפת המזון.

וכך האוכל בלא נטילת ידים, אכילתו טמא.
ושכינתא מה היא אומרת. (משלי כג ו) אל
תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמתי.
מאי טעמא. בגין דיש מדת פורענות בעולם,
ושמו עין הרע. וכל האוכל בלא נטילת ידים,
אותה המדה של פורענות שורה עליו. וכל
אותו המאכל שלה, הוא נקרא לחם רע עין.

דהכי אמר רב המנונא סבא, שתי מדות
עומדות על שלחנו של אדם, אחת
מדת טוב, ואחת מדת רע. כשהאדם מקדש
ידיו ומברך, מדת טוב אומרת, זהו שלחנו
של הקדוש ברוך הוא, ומנחא ידיו על ראשו,
ואומרת לו, עבדי אתה. עבדו של מקום אתה.